

Föl a fotelb?!

2011 december 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Rengeteg baja van most Magyarországnak, s még az ünnep is a nyakunkon. Mégsem lehet, hogy ne jusson id?nk azzal a gyalázzal foglalkozni, amelyet a felvidéki magyarok kénytelenek megélni ezekben a hetekben.

Nem lehet olyan fontos Fellegi Tamás utódlása, a forintárfolyam, az IMF-tárgyalás, de még az egész unió fennmaradása sem, hogy ne fogjunk össze, és ne hallassuk a hangunkat szerte a világon.

A szlovák kormány sajnos komolyan gondolja, hogy megismételheti a második világháború utáni kitelepítések és jogfosztások korszakát. Annyi meg annyi általa is aláírt emberi jogi charta, uniós alapszerződés, NATO-tagság és a figyelmes külföldi tekintetek ellenére. Ez tény. Háboroghatunk még sokat az újság mögül, vagy a monitor előtt, de az semmire sem elég.

Csöpög?nek hat manapság nemzetről, nemzetéről szövegelni, de ha most tétlenül végignézzük, hogy kisöpörjék, vagy megfélemlítsék régi-új honfitársainkat Szlovákiában, akkor el?bb-utóbb mi magunk leszünk a következők az elnyomottak sorában. Ha azt gondoljuk, hogy megint pamutfarkú filmcacsaként viselkedhetünk (tisztelet a kivételnek), mint 2004. december 5-én, amikor az ország jobbik része lefagyva bámulta végig Gyurcsány Ferenc szárnypróbálgatását, és hagyta, hogy alávaló politikai számításból magyart magyar ellen fordítsanak, akkor nekünk tényleg annyi. Írom ezt a sok cinikusnak is, a nemzeti gondolatot idejétmúlt, cikis, poros fölöslegességnek tekint?nek. A világ elhatalmasodó z?rzavarában mondjanak legalább egy hatékonyabb közösségformáló er?t a nemzetnél! Ha nincs közösség, akkor önvédelem sincs, és semmi sincs. Legfeljebb az, amit a Mad Max filmekben láttunk: sakálvilág.

Szóval ha fontos nekünk, hogy az itt lakó embereket száz év múlva is magyaroknak nevezzék, akkor most lépnünk kell. Odacsapnunk, felkiáltanunk, öklöt ráznunk. Csak azért, hogy meglássák felvidéki elnyomóink, hogy létezőnk, igenis létezőnk! És, hogy mindenféle gazdasági apokalipszis ellenére meghallja a világ jobbik fele, hogy itt, az Európai Unió peremvidékén vannak, akik semmibe veszik azt, amit ?k kiskoruktól fogva, mint az egyedüli jó és létező utat tanulnak. Hogy az Európai Unió egyik államában gyakorlatilag fasizmus van.

Igen, nem elég szövegelni: petíciózni, utazni és tüntetni kell! Ha kell, ezer és ezer autóval vonjunk blokádot a kitoloncolás előtt álló Sz?cs Ilonka, Boldoghy Olivér, Dolník Erzsébet, Gubík László és a többi üldözött magyar háza körül. Ha kell, adjuk fel a leckét a pozsonyi rend?rségnek, utazzunk Brüsszelbe, riadóztassuk az összes létező nemzetközi szervezetet. Szervezzük tüntetést a budapesti szlovák nagykövetség és az összes olyan ország képviselője elé, akik rendre halálra aggódják magukat a magyar demokráciáért, ha jobbközép kormány van hatalmon. Ebben a helyzetben a pillanatnyilag túl halknak t?n? brüsszeli képvisel?ink?l is azt várjuk, hogy dobják el a bevásárlótáskát, és álljanak a sarkukra.

Öklendezve bár, de muszáj megbocsátani a 2004 decemberében még a gyalázatos ellenkampány mellé álló szocialistáknak is, olvasva Mesterházy Attila tegnapi meglepően erélyes kiállítását a felvidéki magyarokért. Itt tényleg közösen kell fellépni, bár arról azért ne álmodjunk, hogy a budapesti kisszínház ügyéért a fél világot fellármázó Esterházy Péter ez esetben is riadóztatja majd a berlini művészeti akadémiát.

Szedjük össze magunkat, keljünk föl a fotelb?!!

Huth Gergely, magyarhirlap.hu

Ajánló